

Prøysen til jul

Godt timet til julegavesesongen utgis dvd-en «Musevisa», som utgjøres av ni tegnefilmer med noen av Alf Prøysens mest kjente barneviser. Foruten «Musevisa» er blant annet «Bolla Pinnsvin», «Nøtteliten», «Bakvendtland» klar for en ny generasjon potensielle Prøysen-fans.

To eple-genier

John Lennon var en av fire stiftere av det «opprinnelige» Apple, Beatles' plateselskap. Da Steve Jobs ble hyllet på MTV O Awards i går kveld, introduserte Lennons enke Yoko Ono Flaming Lips - som igjen fremførte en høvelig Beatles-låt: «Revolution». Opptaket var i sin helhet utført på I-pads, selvfølgelig.

Sitatet

«Like John Lennon, the man I love deeply, Steve Jobs was a dreamer who changed the world.»

YOKO ONO på gårkveldens hyllest til Steve Jobs på MTV O-Awards.

krigen

Jazz for Gaza: Øyvind Brække var selv i Ramallah i 2008 for å spille konsert, men håper «Migrations» vurderes også på et musikalsk grunnlag, ikke bare politisk. Foto: AUDUN HOEM MUSINOI HAGEN

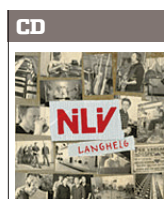
utvalgte musikere fra Jazzorkesteret, men tror ikke han kommer til å spille «Migrations» mer her til lands.

– Jeg har ambisjoner om å gjøre dette igjen, men da i utlan-

det. Det er for få scener for dette i Norge, markedet blir så fort mettet. Men jeg kan ikke si når dette blir, sier Brække.

AUDUN H. M. HAGEN 402 24 034
audun.hagen@adresseavisen.no

Nytt liv

Ni liv:
Langhelg

Live-energi overført til studio hos band som snart har det meste. Men de mangler fortsatt det aller viktigste.

Ni liv fra Bø gir ut sitt fjerde album, og nå begynner de å kunne matche de aller fremste av norske rootsrockband med tekster på dialekt. Altså Hellbillies.

Det står ikke på tekstene til frontmann Jon Solberg. De er velformulerte og snertne, enkelte av dem er de reneste novel-ler.

Det står ikke på det musikalske håndverket, Ni liv er en

sampilt gjeng som krydrer sin poprock med elementer fra country og folkemusikk, fele og banjo utfyller de sentrale rock-instrumentene. Kyrre Fritznér er en dreven produsent, som har fått frem konsertenergien til Ni liv. Hele dette albumet er spilt inn live i studio, og det er flott. Spesielt liker jeg det når et brusende Hammondorgel stjeler lydbildet.

Ni liv er et troverdig, velspilt og drivende rockeband. Men de er altså ikke helt Hellbillies ennå. det de mangler er døråpneren, den ene låten som åpner opp deres tekst- og låtunivers.

De har ålreite låter, men de er fortsatt langt unna sin «Ei krasafaren steinbu». Kanskje også Ni liv skal satse på en fornorsket coverlåt?

Anmeldt av OLE JACOB HOEL

Høydepunkt: Hallo gentlemann

Skikkelig høytsevendende

Med Lars Horntvedt som arrangør og produsent svever den nye solokarrieren til Martin Hagfors mot progpopkyene.

Etter en årrekke som Home Groan eller i HGH tok Martin Hagfors på sin solodebut under eget navn i 2009 et steg bort fra americana, mot musikk mer tuftet på influenser fra 70-tallspop, jazz,

Martin Hagfors:
I like you

Høydepunkt:
«Not Now»

progrock og samtidsmusikk. På «I Like You» fortsetter han i denne retningen, med Lars Horntvedts klo over arrangement og produksjon. Resultatet er ambisiøst, på sitt beste luftig, høytsevendende pop, så rik på detaljer og raffinert dynamikk mellom tekst, arrangement og musikk at det krever tid og rom for fordøyelse. I første møte eller som bakgrunnsmusikk kan «I Like You» låte irriterende anmas-

sende i sin finurlige dyktighet. Uten filter trer kvaliteter og slitestyrke fram. Plata er best når raffinement i arrangement matches med melodier og ord som ikke prøver for hardt for på mye på en gang. «Floating From A Dream» er søklartet med innhold, men knapt fortalt, med en melodisk enkelhet i versene som kan minne om Fra Lippo Lippi på sitt beste. Etter litt tids bekjentskap trer de fleste sangene fram i spenstig prakt på ei plate som tilsynelatende sier det enkle ganske vanskelig, men gradvis viser at kompleks og komplisert er to forskjellige ting.

Anmeldt av TERJE EIDSVÅG

Lekent, lekkert

Nydelig. Nydelig. Finere miks av improvisasjonsmusikk og standardjazz skal man lete lenge etter. Et bluesy anslag her og der gjør sitt til å løfte det hele.

Dersom det finnes tvillingsjeler i våre dager, så må Stefano Bollani og Chick Corea være blant dem. De to pianistene, genier hva fri impro gjelder, fletter sine pianoløp sømløst i hverandres

som om de begge var styrt av samme hjerne og hjerte. Det genuine samspillet manifesterer seg allerede i tittelmelodi og låt nr en, signert dem begge, og fortsetter i standarden, «If I Should Lose You».

Gjennom en konsert som utpreger seg med lekenhet og et unikt lett anslag, serveres et dusin låter der brorparten skriver seg fra standardjazzens glansdager, med komposisjoner av Jobim, Miles Davis, Fats Waller, og resten signert dem selv. Om femti år vil «Orvieto Improvisasjon no. 1» være å finne i standardboka. Antonio Carlos Jobim er representert med to låter, og hans «Este Sau Olhar» har sjelden vært finere foredratt enn her.

Anmeldt av FARTEIN HORGAR

Chick Corea & Stefano Bollani:
Orvieto

Høydepunkt:
Este Sau Olhar

